

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.668/2018/47.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2019. szeptember 10. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer birtoklásának büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2018. szeptember 14. napján kihirdetett **1.B.672/2018/21.** számú ítéletének fellebbezés folytán felülbírált részét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozza meg.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bjk.II.27/2018/3. szám alatt kezelt forgalmi rendszámú típusú gépjármű értékesítése esetén helyébe lépő ellenérték elkobzására vonatkozó rendelkezést **mellőzi**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja azzal**, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény jogszabályi alapja helyesen: Btk. 178. § (1) bekezdés **5. fordulat**, (2) bekezdés c) pont, a Bjk.366/2018/4. tételszám alatt kezelt számú forgalmi engedélyt a **Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli Főosztályán** keresztül kell a kiállító hatóságnak megküldeni, továbbá azzal, hogy az elsőfokú eljárás során összesen **1.506.190,-** (egymillió-ötszázhatvanegyszázkilencven) forint bűnügyi költség merült fel, melyből a vádlott **1.177.828,-** (egymillió-egyszázhetvenhétézer-nyolcszázhuszonnyolc) forintot köteles megfizetni, míg a fennmaradó **328.362,-** (háromszázhuszonnyolcezer-háromszázhatvankettő) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli a vádlott által 2018. szeptember 15. napjától 2019. szeptember 10. napjáig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen **479.703,-** (négy százhetvenkilencezer-hétszázhárom) forint bűnügyi költségből a vádlott köteles megfizetni **136.700,-** (egyszázharminchatezer-hétszáz) forintot, míg a fennmaradó **343.003,-** (háromszáznegyvenháromezer-három) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A bíróság megállapítja, hogy a [Bv. Intézet neve] a vádlott tényleges tartózkodási helye.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletével a 2017. december 22. napjától előzetes fogvatartásban lévő vádlott neve vádlottat bűnösnek mondat ki kábítószer birtoklásának büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont]. Ezért a vádlottat 6 év 9 hónap szabadságvesztésre és 6 év Magyarország területéről történő kiutasításra ítélte. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, melyből a vádlott legkorábban a büntetés kettőharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2017. december hó 22. napjától 2018. szeptember hó 14. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, a Bjk.II.27/2018/3. tételszám alatt kezelttípusú gépjármű értékelése esetén helyébe lépő ellenértéket, valamint a Nemzeti Szakértői és Kutató Központnak megküldött kábítószereseket elkobozta. A Bjk.366/2018/4-7. tételszám alatt kezelt bűnjelek lefoglalását megszüntette és a 4. tételszám alatt kezelt [nemzet neve] forgalmi engedélyt a [Ország neve] Köztársaság Nagykövetségén keresztül a kiállító hatóságnak megküldeni rendelte, az 5. tétel szám alatt kezelt GPS-t és töltőt, valamint a 6. tételszám alatt kezelt típusú mobiltelefont a benne lévő SIM kártyával a vádlottnak kiadni, a 7. tételszám alatt kezelt szagmaradványt megsemmisíteni rendelte. Kötelezte a vádlottat 1.177.008,- forint bűnügyi költség viselésére és megállapította, hogy a fennmaradó 305.437,- forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélte ellen ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, vele szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és kiutasítás büntetés kiszabása érdekében,

míg a vádlott védője a kiszabott büntetés enyhítése, téves jogi minősítés és a tényállás megállapítása miatt.

A védő írásban előterjesztett fellebbezés indokolásában kizárólag a kiszabott büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezését tartotta fenn és a fellebbezési nyilvános ülésen csatolt szerb orvosi iratok tartalmára tekintettel, indítványozta a vádlott elmeorvosszakértői megvizsgálását.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.233/2018/6-II. számú átiratában és a fellebbezési nyilvános tárgyaláson a vádlott terhére bejelentetett ügyészségi fellebbezést azzal pontosítással tartotta fenn, hogy azt az ítéletáta a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján tekintse bejelentettnak. A védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak. Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását a vádlott személyi körülményei tekintetében az elmeorvosszakértői véleményben foglalt ténymegállapítások kiegészítésével. A bűncselekmény minősítése körében kifogásolta, hogy az elkövetési magatartásnak megfelelő fordulatot az elsőfokú bíróság elmulasztotta felhívni, ezért ennek pótlására tett indítványt. A bűnösségi körülmények körében kifejtette azon álláspontját, mely szerint az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartama tekintetében az irányadó középértéktől indokolatlanul tért el a vádlott javára jelentős mértékben. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok pontosítása mellett indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a kiszabott szabadságvesztés és kiutasítás tartamának súlyosítását, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdésében részletezettek szerint korlátozott terjedelemben bírálta felül.

Ennek során a Be. 590. § (5) bekezdés a) pontjára figyelemmel megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a Be. 608. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezetne.

A korlátozott felülbírálat - a később hivatkozottak szerint - kiterjedt a bűnösség kérdésére, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezésekre [Be. 590. § (5) bekezdés b), c), d) pontok] is, de a másodfokú bíróság a Be. 591.§ (2) bekezdéséből következően nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállásra alapította. Az ítélet tábla azonban a Be. 594. § (1) bekezdés alapján a bizonyítás kiegészítését rendelte el, tekintve, hogy a vádlott egészségi állapotára nézve fellebbezésében a védő új bizonyítékokra hivatkozott, mely új bizonyítéknak, a büntetés kiszabása körében volt jelentősége.

Ezért a másodfokú bíróság elrendelte a vádlott elmeorvos szakértői vizsgálatát, majd a szakértői véleményt tárgyalás anyagává tette. A lefolytatott részbizonyítás alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a vádlott személyi körülményei tekintetében az alábbiak szerint kiegészítette.

A vádlott nem gyengeelméjű, nem elmebeteg, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy súlyos személyiségzavarban nem szenved és a terhére rótt bűncselekmény elkövetésének időpontjában sem szenvedett. A vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetésekor nem állt az elméműködés olyan kóros állapotában, amely a cselekménye következményeinek felismerésében vagy az annak megfelelő cselekvésben korlátozta, vagy kizárta volna. A vádlott által becsatolt orvosi dokumentációban szereplő súlyos depressziós zavar pszichotikus tünetekkel a 2017 évi állapotot tükrözi, jelenleg semmilyen elmekóros tünet nem tárható fel nála.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti tényállása a vádlott által az ország területére behozott kábítószer hatóanyag-tartalma kapcsán elírást, illetve számítási hibát tartalmaz, ezért azt az ítélet tábla a Be. 453. § (6) bekezdése alapján az alábbiak szerint kijavította:

A vádlott által Magyarországra becsempészett kábítószer hatóanyag-tartalma összesen minimum 10.796 gramm delta-9-THC volt, amely meghaladja a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy 8,99-szerese.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított - és a másodfokú bíróság által érdemben nem vizsgált - tényállás alapján, helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és a vádlott terhére rótt bűncselekmény minősítése is törvényes. Ugyanakkor a Kúria BKv .61. számú kollégiumi vélemény 3/a pontjában írtak ellenére, elmulasztotta feltüntetni az elkövetési magatartásnak megfelelő fordulatot. A vádlott a kábítószer birtoklása büntetettét az országba behozatallal követte el, ezért cselekménye a Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulata szerint minősül.

A bűncselekmény minősítése körében felhívott jogszabályi hivatkozásokat a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy a delta-9-THC az 1979. évi 25. Tvr-rel kihirdetett pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben 1971. február 21. napján aláírt egyezmény mellékletének II. jegyzékében meghatározott veszélyes pszichotróp anyag, erre tekintettel a Btk. 459. § 18) pont a) és b) pontja alapján minősül kábítószernek.

Az elsőfokú bíróság jogi indokolása részletes és helytálló volt, ezt az ítélet tábla csupán annyiban helyesbítette, hogy a vádlott saját védekezése szerint is tisztában volt azzal, hogy gépjárművébe

ismeretlenül maradt megbízói kábítószer fognak elrejtteni. Ebből adódóan a kábítószer Magyarországra történő behozatalát (csempészését) úgynevezett egyenes szándékkal valósította meg, míg a behozott kábítószer mennyiségre a törvényszék által is hivatkozott eshetőleges szándékra terjed ki.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint ugyanis, a kábítószer csempésznek nem kell pontosan ismernie az általa az ország területére behozott kábítószer mennyiségét, eshetőleges szándékának megállapításához elegendő annak tudata, hogy az elkövetés tárgyát képező anyag: kábítószer (Szegedi Ítéltábla Bf.II.32/2015/15. és Bf.III.603/2017/22.).

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során a vádlott javára és terhére értékelhető bűnösségi körülményeket maradéktalanul figyelembe vette, azokat a másodfokú bíróság az 56/2007. BK vélemény II. 11. pontjában írtakra figyelemmel, csupán annyiban helyesbítette, hogy a tettenérésre tekintettel a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás helyett, a bűnösség elismerését és a megbánó magatartást értékelte enyhítő körülményként, továbbá helyesen azt a tény, hogy a vádlott Magyarországon büntetlen előéletű.

Az így helyesbített bűnösségi körülményekre is figyelemmel az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben a bűncselekmény tárgyi súlyával arányban álló, törvényes büntetést szabott ki. Nem tévedett tehát a törvényszék, amikor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a büntetési célok elérése érdekében nem szükséges a vádlottal szemben a büntetési tétel középértékének megfelelő tartamú büntetés kiszabása, figyelemmel a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokára.

Nem osztotta azonban az ítéltábla az elsőfokú ítélet 7. oldal negyedik bekezdésében kifejtetteket, mely szerint az elsőfokú bíróság nem látott lehetőséget a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb végrehajtási fokozat elrendelésére. E körben éppen a hivatkozott jogszabály biztosít törvényi lehetőséget arra, hogy a bíróság a büntetés kiszabásánál már figyelembe vett és irányadó körülményekre tekintettel a törvényben meghatározottnál eggyel enyhébb vagy eggyel szigorúbb végrehajtási fokozatot rendeljen el.

Tekintve, hogy a vádlott külföldi állampolgár, a magyar nyelvet nem beszéli, a szabadságvesztést hazájától távol kell letöltenie, ezért a másodfokú bíróság a törvényben meghatározott fegyház [Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont] végrehajtási fokozatnál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozatot határozott meg.

A kiutasítás tartama az ítéltábla álláspontja szerint ugyancsak arányos, ezért nem osztotta fellebbezési főügyészség azon álláspontját, mely szerint ezen büntetés tartamának súlyosítása indokolt. E körben az elsőfokú ítélet jogszabályi hivatkozása nyilvánvaló elírás folytán tévesen került megjelölésre, ezért azt az ítéltábla Btk. 60. § (1) és (2) bekezdésére helyesbítette.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság helyesen a Btk. 80. § (1) bekezdését alkalmazta.

Figyelemmel arra, hogy az eljárásban korábban a vádlott tulajdonában álló személygépkocsi előzetes elkobzását a bíróság már elrendelte, ezért az ítéltábla mellőzte ezen gépjármű értékesítése esetén helyébe lépő ellenérték elkobzására vonatkozó rendelkezést, figyelemmel arra, hogy a Btk. 72. § (6) bekezdésében foglaltak szerint az elkobzott dolog tulajdonjoga - eltérő rendelkezés hiányában - automatikusan az államra száll.

Ezen túlmenően a kábítószer elkobása helyesen a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontja alapján történt.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az eljárás során lefoglalt [nemzet neve] forgalmi engedélyt a [nemzet neve] Köztársaság Nagykövetségén keresztül rendelte megküldeni a kiállító hatóságnak, ezért a másodfokú bíróság ezt a rendelkezést megváltoztatta és a 11/2003. (V. 08.) IM-BM-PM együttes rendelet 88. § (4) és (5) bekezdésére figyelemmel azt a Külgazdasági és Külügyminisztérium Konzuli Főosztálya útján rendelte megküldeni az okmányt kiállító hatóság részére.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság a vádlottat terhelő bűnügyi költség meghatározása során számítási hibát vétett, továbbá, hogy az elsőfokú ítélet lefordításával további bűnügyi költség merült fel, ezért az ítéletnek a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseit ennek megfelelően helyesbítette.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélte, azonban az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdésében foglaltak szerint hivatalból is felülbírálv, azt a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A kiszabott szabadságvesztésbe az ítéletábra a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt beszámította.

A fellebbezési eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 613. § (1) bekezdésén alapult, figyelemmel a Be. 574. § (1) bekezdésére és a Be. 576. § (1) bekezdés b) pontjára.

A bíróság a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel megállapította, hogy a [Bv. Intézet neve] a vádlott tényleges tartózkodási helye.

Az ítélet ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2019. szeptember 10.

dr. Joó Attila s. k.
a tanács elnöke

. Katona Dorottya s. k.
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s. k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.III.668/2018/47. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 1.B.672/2018/21. számú ítélete jelen ítélet folytán jogerős és végrehajtható. A jogerőre emelkedés időpontja 2019. szeptember 10.

Szeged, 2019. szeptember 10.

Dr. Joó Attila s. k.

a tanács elnöke